

Carla Dekker is melkveehouderster en melkt samen met haar man Johan in Zeewolde 200 koeien.

Toekomstvisie of toekomstdroom?

Je hoeft de krant maar open te slaan of het gaat over de toekomst. Ook wij denken na over hoe we het bedrijf willen ontwikkelen komende jaren. Wij zetten in op een technische duurzaamheid met mogelijkheden voor bedrijfsspecifieke bemestingsnormen. Onze dure grond produceert bovengemiddeld veel gras, maar dat is alleen vol te houden als we de mineralen die we van de grond afhalen, weer mogen toevoegen. Zonder evenwichtsbemesting verliezen we de bodemvruchtbaarheid die voor toekomstige generaties zo noodzakelijk is.

Ook bedrijven en organisaties hebben een toekomstvisie, ook wel strategisch meerjarenplan genoemd. Zelf hebben wij te maken met een sectorale toekomstvisie die zorgvuldig wordt geformuleerd door het raadplegen van vele belanghebbenden binnen en in de omgeving van de sector. Als sector valt het niet mee om een visie te ontwikkelen waarin iedereen zich kan vinden. Een sectorale toekomstvisie schept immers verplichtingen. Aan de andere kant kunnen bedrijven geen rechten ontleen aan een gezamenlijke toekomstvisie. De sectorvisie behoort een stip op de horizon te zijn waar de overgrote meerderheid van de bedrijven achter kan staan. En als dat zo is, dan is het ook de sleutel tot respect voor de diversiteit en tegen de verdeeldheid binnen onze sector.

Soms lijkt het erop dat hele belangrijke kwesties juist niet in toekomstvisies worden opgenomen. Zo had onze sector er baat bij gehad om eerder te weten dat het fosfaatplafond deel uitmaakte van de derogatievoorwaarden. Door dit soort verborgen agenda's wordt een toekomstvisie, en dus ook onze toekomstplannen, ingehaald door de werkelijkheid. Organisaties kunnen daarom beter zo veel mogelijk kwesties in toekomstvisies opnemen. Anders vervliegt de toekomstvisie en wordt deze eigenlijk meer een toekomstdroom.

‘Soms lijkt het alsof belangrijke kwesties **juist niet in toekomstvisies worden opgenomen**’

